

Långt bortom detta - Vers 3

vid långt bort-om det- ta som de kal- lar rum, långt

bort- om det- ta som de kal- lar tid?

Det kom så plötsligt och så underbart.

Är det en ton jag hör, en glimt jag ser
som bara går förbi mig för att snart
förklinga, slockna, inte vara mer?

Ett ingenting har smekt med vänlig hand
min hand som nyss av frost var kall och vit.
Var det en hälsning från ett annat land,
ett andebrev som adresserats hit

av en som känt mig och tills nu var stum
och höll sig dold, en gåtfull individ
långt bortom detta som de kallar rum
långt bortom detta som de kallar tid.